

Predikan på Nionde söndagen efter trefaldighet

Som präst träffar och samtalar jag ofta med människor i sorg. Människor som har förlorat en närstående. Jag tycker om de samtalen för aldrig blir det som är det viktiga i livet så tydligt som just i dessa samtal. Det slår mig att vi, i dessa samtal, faktiskt talar om Förvaltarskap. Alltså hur den avlidne har förvaltat sitt liv, sin tid på jorden. *I dödens närhet blir det viktiga i livet tydligt.*

Förvaltaren som vi fick möta i dagens evangelietext var inte i den kroppsliga dödens närhet, men kanske befann han sig ändå inför en slags död. Hans trygghet hade slagits undan....ja det som hade varit hans stora, och tillsynes enda livsuppgift, togs ifrån honom. Han fick sparken. Han hade blivit avslöjad med att ha lagt pengar, som inte tillhörde honom, i egen ficka. Förvaltaren börjar att omvärdera livet. Vad är viktigt egentligen? Så kommer han på vad han skall göra. Varför inte använda pengar, som trots allt är det han kan, för att hjälpa människor?

Så han samlar alla som är skuldsatta hans arbetsgivare och sänker deras skulder – rejält.

Det är klart att man inte kan göra så med någon annans pengar, men i texten får förvaltaren ändå beröm...därför att han till slut inser vad som är viktigast. Han hjälper andra istället för att bara hjälpa och fokusera på sig själv. Vi vet inte hur det gick för förvaltaren sen. Men jag gissar att hans syn på vad som var viktigt i livet förändrades och jag tror att hans liv blev mycket rikare, om än inte ekonomiskt.

I dödens närhet blir det viktiga i livet tydligt. Så vad har då samtalen med de sörjande och de döende lärt mig om livet? Är det att det viktiga i livet är ekonomisk rikedom? Nej, aldrig har jag fått det svaret - att man ångrar att man inte arbetade mer eller ägnade mer tid till att jaga statusprylar.

Nej, svaret jag fått är att det viktigaste i livet är relationer. Våra relationer med varandra, med de människor vi har runtomkring oss. Med de som står oss nära. Och att man värdesätter den tid som man får tillsammans. Kanske kan en nyckel till ett gott förvaltarskap ligga i insikten i att *var dag är en gåva från Gud...som en skimrande möjlighet. (Psalm 180- Var dag är en sällsam gåva.)*